

Under strukturfondernas innevarande programperiod (2000–2006) är 95 % av unionens bergsområden stödberättigade inom ramen för mål 1 eller 2.

För tiden efter 2006 föreslår kommissionen i sin tredje rapport om den ekonomiska och sociala sammanhållningen, som antogs den 18 februari 2004⁽¹⁾ och som formellt har överlämnats till parlamentet och rådet, att sammanhållningspolitiken reformeras och att den territoriala sammanhållningen görs till en integrerad del av sammanhållningspolitiken.

Enligt förslaget skall särdragen hos områden med naturbetingade nackdelar beaktas inom ramen för den nya generationen regionalprogram, exempelvis genom att man för områden med bestående nackdelar tillämpar ett högre tak för gemenskapsstöd än för andra områden.

I sitt meddelande "Bygga en gemensam framtid – Politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013"⁽²⁾ lägger kommissionen dessutom fram en rad förslag om landsbygdsutveckling, som ju har stor betydelse för bergsområdena. Kommissionen föreslår således ett enhetligt instrument som bland annat skulle kunna bidra till en förbättring av miljön och landsbygden samt livskvaliteten på landsbygden.

⁽¹⁾ KOM(2004) 107 slutlig.

⁽²⁾ KOM(2004) 101 slutlig.

(2004/C 84 E/0746)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0716/04
från Luis Berenguer Fuster (PSE)
och Anna Terrón i Cusí (PSE) till kommissionen

(10 mars 2004)

Ämne: Radiolarm

Genom den uppseendeväckande ökningen av privat säkerhetsverksamhet, särskilt när det gäller radiolarm, där säkerhetsföretagen priskonkurrerar i allt högre grad för att få bättre marknadsandelar, och glömmar att alarmer är ett säkerhetssystem, så ökar problemet med jamming (frekvensstörning) exponentiellt.

Har kommissionen för avsikt att lägga fram något initiativ för att reglera denna sektor och täcka de nuvarande rättsliga bristerna?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(19 april 2004)

Som parlamentsledamoten påpekar växer marknaden för övervakningstjänster som erbjuds till allmänheten. Dessa tjänster konkurrerar i fråga om både kvalitet och pris.

Kommissionen känner dock inte till några befintliga problem med kvaliteten och tillförlitligheten hos sådana tjänster som beror på överbelastning av eller frekvensstörning (jamming) i det radiofrekvensspektrum som används för tjänsterna.

Denna fråga diskuterades med medlemsstaterna inom ramen för direktiv 1999/5/EG⁽¹⁾ (direktivet om radio- och teleterminalutrustning) i september 2000. Man bedömde då att det inte var nödvändigt med ytterligare regler för att skydda särskilda anordningar, som till exempel säkerhetslarm, från skadlig störning och för att garantera tillgången till larmtjänster, eftersom man ansåg att marknadskrafterna redan skulle garantera detta.

Kommissionen avser dock att ta upp denna fråga på nytt vid nästa möte med medlemsstaterna, som är planerat till juni 2004, för att bedöma huruvida den senaste utvecklingen eventuellt kräver en omprövning av frågan.

Vidare studerar kommissionen för närvarande harmoniseringen inom EU av villkoren för användning av radiospektrumet för kortdistansutrustning, däribland säkerhetslarm. En del av denna analys kommer att handla om hur man på bästa sätt ser till att dessa anordningar kan fungera effektivt, genom fastställda tekniska parametrar och lämpliga radiofrekvensspektrum.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse, EGT L 91, 7.4.1999.

(2004/C 84 E/0747)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0720/04

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) till kommissionen

(10 mars 2004)

Ämne: Exportstöd för havre

I Finland odlar man mycket havre. Havre har med hjälp av exportstöd exporterats till bland annat Kanada och Förenta staterna. För närvarande vill kommissionen inte betala exportstöd, eftersom det råder brist på spannmål i EU efter förra säsongens missväxt. I Finland slog skörden inte fel, så odlarnas lårar är fyllda med havre av god kvalitet.

Eftersom man inte använder havre i Centraleuropa, finns det inga viktiga havremarknader i Sydeuropa och i andra EU-länder, dit det annars skulle vara viktigt att importera spannmål. Den finska havreskörden ligger för tillfället i odlarnas lårar, eftersom havren inte kan föras till de områden inom EU som är i behov av spannmål. Inte heller kan man exportera havren till Nordamerika eftersom exportstödet minskat betydligt. Det borde vara möjligt att exportera havre till Nordamerika där havre används flitigt.

Vad ämnar kommissionen konkret göra för att exportera havre till Nordamerika och hurdan tidsplan har kommissionen? Ämnar kommissionen även i fortsättningen bevilja exportstöd och öka stödet till den tidigare nivån så att exporten till Nordamerika igen fås i full gång? När ämnar kommissionen i så fall göra något? Frågan brådskar.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(2 april 2004)

I motsats till alla andra spannmål var havreskörden i EU normal år 2003/2004, med avseende både på kvantitet och kvalitet, vilket ledde till ett visst exportöverskott från Finland och Sverige. EU:s spannmålsproduktion minskade förvisso från 209 miljoner ton till 183 miljoner ton. För första gången på många år sjönk EU:s sammanlagda produktion till en nivå som låg markant under den interna konsumtionen (cirka 190 miljoner ton). Detta ledde till en kritisk tillgångssituation, i synnerhet när det gäller foderspannmål.

Kommissionen insåg att den ytterligare interna efterfrågan på havre var begränsad eftersom havre har en begränsad användning inom sedvanlig framställning av djurfoder. Kommissionen öppnade därför anbuds-förfarandet för havreexport den 15 oktober 2003, och tillät subventionerad export från och med början av havreskörden. Till och med den 12 mars 2004 beviljade kommissionen exportbidrag för sammanlagt 247 840 ton. Denna mängd utgör en stor del av havreöverskottet under regleringsåret.